

[Jensen-Brobj.]

Desværre har Forholdene udviklet sig saaledes, at det er blevet en Umulighed for private at bygge, medmindre det offentlige yder Støtte gennem Laan, Rentetilskud eller direkte Tilskud — det vilde i modsat Fald blive alt for dyrt for private at opføre Beboelseshuse. Dertil kommer, at den forhaandenværende Situation medfører, at det heller ikke er muligt at fremskaffe de nødvendige Materialer. Jeg kunde maaske ogsaa have Lov at sige, at den Fordeling, der finder Sted af de Materialer, vi har til Raadighed, ikke altid er til Fordel for Boligbyggeriet; man synes somme Tider, der tages lovlig meget Hensyn til andet Byggeri.

Men der er en Ting, jeg gerne vil have Lov til at spørge den højtærede Indenrigsminister om, det er angaaende Kapitel III i Lovforslaget. Der siges i § 8, at Skattelempelser med Hensyn til kommunale Ejendoms-skatter, som er meddelt Beboelsesejendomme, der er opført inden et bestemt Tidspunkt, og som har været løbende indtil 1. April 1943, kan af Kommunalbestyrelsen forlænges for 1 Aar. Var det ikke bedre, at der ligefrem stod, at de forlænges, for der er jo ved Fastsættelsen af Huslejen taget Hensyn til disse Lempelser, og hvis nu pludselig Kommunalbestyrelsen kommer og sætter Ejendomsskatten op, har Ejeren jo ingen Mulighed for at faa dækket dette Beløb gennem Huslejen. Men værre er det med Hensyn til Staten, for i Lov af 9. April 1933 om Lempelse i Beskatningen til Staten for nyopførte Bygninger staar der: „Bygninger, hvis Opførelse paabegyndes efter denne Lovs Ikrafttræden og senest inden 1. Januar 1934, er i Tiden indtil 1. Januar 1943 fritaget for Ejendomsskyld til Staten.“ Det er faldet ud her, og jeg vil gerne spørge, hvorfor Ministeren ikke har taget det med: at Fritagelsen for Ejendomsskyld til Staten ogsaa forlænges for 1 Aar. Og her vil jeg gerne give den samme Begrundelse som for det andet: Huslejen er allerede fastlagt, og nu kommer man og forlanger Ejendomsskyld til Staten, skønt Husejeren ingen Mulighed har for at forhøje Huslejen. Jeg synes, der skal være Fornuft i alting, man skal ogsaa behandle Husejerne fornøftigt og retfærdigt, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister, at Forlængelsen ogsaa kommer til at gælde paa dette Omraade for 1 Aar.

Skjerbæk: Da den af Det konservative Folkeparti udpegede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, er forhindret i at være til Stede, skal jeg i hans Sted frem-

sætte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

Man kan vist sige, at dette Lovforslag i en sjælden Grad er Udtryk for, at Boligbyggeri er blevet et offentligt Anliggende. Det fremgaar baade af de Beløb, der foreslaas, og af hele det Kompleks af Regler, som her lægges frem til Vedtagelse. Man maa ogsaa sige, at der skabes varige Værdier for Befolkningen derved, at der skabes betryggende Boligforhold til en Leje, som er overkommelig i Forhold til de Indtægter, Befolkningen har. Specielt gælder dette jo, naar det drejer sig om Familier med Børn; som — det viser Erfaringen — har vanskeligere ved at skaffe sig betryggende Boligforhold end andre Familier. Det er derfor naturligt, at det offentlige i den Situation, vi lever i i Dag, træder til med en Støtte, som baade paa Grund af Materiale-mangel og andre Forhold maa blive ekstraordinært stor. Jeg tror i øvrigt, man maa gøre sig klart — der er ogsaa taget et vist Forbehold af Indenrigsministeren ved Forslagets Forelæggelse —, at man ikke kan afvikle Boligbyggerilovgivningen med det Finansaar, vi nu gaar ind i, 1943—44; der bliver sikkert kaldt paa Rigsdagens Medvirken næste Aar til en Fortsættelse af Støtte til Boligbyggeriet — det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa.

Der er, som det er udtrykt ogsaa fra anden Side, givet en Række Oplysninger i Bemærkningerne til Forslaget om, hvordan Beløbene fordeler sig, og der er for mig kun Grund til at understrege den Bemærkning, at man i Indenrigsministeriet regner med, at der er en Mulighed for at gennemføre et Boligbyggeri af lignende Omfang i 1943—44 som det, man regner med at kunne gennemføre i det Finansaar, der nu er ved at være forbi. Dette synes jeg er et godt Udgangspunkt, og det er altsaa for at gennemføre det Maal, der her er sat, at de Beløb, som nu foreslaas, skulde bevilges.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en Omtale af Enkelthederne angaaende, hvordan Beløbene skal anvendes; det fremgaar af Lovforslaget, at der er Tale om baade Boligbyggeri iværksat af Kommuner og Boligforeninger, Stiftelser og lignende Organisationer, om det særlige Parcelbyggeri og om det private Boligbyggeri i øvrigt. Det er ved flere Lejligheder blevet fremført fra vor Side, og vi lægger nu særlig Vægt paa, at der bliver givet Mulighed for Opførelse af lav Bebyggelse, aaben Bebyggelse, saaledes at Forholdene særlig for børnerige Familier bliver bedre end normalt, hvis man bygger store Karreer eller Stokke.